

da den anden er død, kaldes den Overlevelsesrente.

Bed opsat Udbetaling paa enkelt Liv forstaaes Forpligtelsen til Udbetaling af en bestemt Pengesum, som finder Sted til en forud fastsat Tid, forsaavidt en enkelt, bestemt Person til den Tid er ilive. Bed opsat Udbetaling paa 2 Liv forstaaes Forpligtelsen til Udbetaling af en bestemt Pengesum, som finder Sted til en forud fastsat Tid, enten forsaavidt 2 bestemte Personer til den Tid begge ere ilive, eller forsaavidt en af dem til den Tid er ilive.

Bed Livsforsikkring paa enkelt Liv forstaaes Forpligtelsen til Udbetaling af en bestemt Pengesum, som finder Sted, naar den Forsikrede er død. Denne kan ogsaa være livsvarig (simpel), ophørende eller opsat paa bestemt Tid. En ophørende Livsforsikkring, combineret med en til Livsforsikringens Dødsbøje kaldes en Livsforsikkring med Udbetaling i levende Live.

Bed Livsforsikkring paa 2 Liv forstaaes Forpligtelsen til Udbetaling af en bestemt Pengesum, naar af 2 bestemte Personer enten den første dør (Livsforsikkring paa korteste Liv), eller den sidste dør (Livsforsikkring paa længste Liv). Forsikringen paa korteste Liv kan ogsaa erhverves under den Betingelse, at den kun bliver at udbetale, dersom den ene, særlig betegnede, af de 2 Personer overlever den anden, og kaldes da Overlevelsesforsikkring.

Til § 3.

De nuværende Anstalter have ikke været bemyndigede til at tegne høiere Livsforsikkring paa et Menneskes Liv end 10,000 Rb., et heller til at tegne Mere i Overlevelsesrenter efter den samme Person end 2,000 Rb. aarlig. Men da Anstalterne have staaet som 2 særegne Instituter, har der Intet været i veien for, paa det samme Menneskes Liv at tegne 10,000 Rb. i Livsforsikkring og 2,000 Rb. aarlig i Overlevelsesrente. Efter det nu foreliggende Forslag ville begge Anstalter blive forenede til een, og Maximum af det Ansvar, der kan paadrages med Hensyn til et enkelt Menneskes Liv, bør altsaa fastsættes under

Hensyn til de forskellige Maader, paa hvilke han kan forsikre sig i Anstalten. Paa dette Grundlag har man foreslaaet, at Maximum af Livsforsikkring for et Menneske, som ikke har tegnet Overlevelsesrente, sættes til 30,000 Rb., og at Maximum af Overlevelsesrente for et Menneske, som ikke har tegnet Livsforsikkring, sættes til 3,000 Rb. aarlig, og man haaber herved at imødekomme den Trang, som allerede i længere Tid har vist sig til at kunne tegne høiere Forsikringer, uden at forøge det Ansvar, som det har været de bestaaende Anstalter tilladt at paatage sig. Af Hensyn til den større Fare for tilfældige Tab, som følger af, at enkelte Forsikringer i høiere Grad komme til at overstige Gjennemsnitsbeløbet for samme Forsikringsart, vil det imidlertid være rigtigt, at der for saadanne større Forsikringer kan fordres en Forhøielse i Betalingen; herom er fornøden Bestemmelse optaget i dette Lovudkast § 13.

Til § 4.

De nuværende Anstalter tegne ikke Livsforsikkring eller Overlevelsesrente for Nogen, som er over 70 Aars Alder, og tegne i Reglen kun Livrente for dem, som ere over 70 Aar, imod Erlæggelse af samme Indskud, som gjælder for 70 Aars Alderen. Et heller tegnes Livsforsikkring, naar den, som skal forsikres, er under 10 Aar gammel. Disse Grændser antages at kunne udvides, idet man om Dødeligheden i de høiere Aldere nu har en saa stor, her i Landet indsamlet Erfaring, at der ikke er nogen Betænkelighed ved at lade Grændsen ved 70 Aars Alderen bortfalde, og Erfaringen om Dødeligheden mellem Børn ligeledes nu er blevet saa omfattende, at Aldersgrændsen for dem, hvis Liv kan forsikres i Anstalten, uden Betænkelighed kan nedsættes til 5 Aar. For Forsørgede behøves ikke engang denne Grændse, der for disse heller ikke er tilstede i den nuværende Livrente- og Forsørgelsesanstalt. Spørgsmaalet om, hvorledes den Forsikredes og Forsørgedes Alder beregnes, er i de nuværende Anstalter afgjort paa en mindre heldig Maade, idet Beregningen er forskjellig for Forsørgere og Forsørgede, og endvidere forskjellig i forskellige Aldersclasser,